

403.

Даль съ чуло и видело
Отъ сонъ мома да съ грабитъ,
И отъ майка и отъ татка,
И отъ деветъ мили брака,
И отъ седумъ мили сестри,
И отъ осумъ мили снахи;
Да го грабитъ Войвода-та
Войвода-та Орушечки?

Търгана моме съ разбуди,
Писна моме да си плачитъ.
Њ говори Войвода-та:
„О ти моме, малко моме!
Неприлегашъ за каурка,
Тукъ прилегашъ за кждина,
На диванъ горе да седишъ,
И бурунджукъ да си предишъ.“

404.

Каля иматъ църни очи
Како грозѣ Камендолско,
Горе долу разгледува
Кай що Турци кафе піатъ,
Кай Рисяни вино піатъ.
Що имаше едно момче
Едно момче Гян-Гяниче,
Ни седуватъ, ни зборуватъ,
Горе долу разгледуватъ,
И во Каля погледуватъ,
И со глава надмърдуватъ,

И со ржка намахнуватъ,
Па со уста ъ зборуватъ:
„Ой ти Кальо, калешъ Кальо!
Айде, Кальо, да бегаме
Да бегаме нашъ виляетъ,
Дури гора шума иматъ,
Дури поле шедба иматъ,
Крива река кумоника;
Нашъ виляетъ мошне харенъ,
Нашъ виляетъ до две сѣнца.“

405.

Девоичина, гугушина!
Ви съ момятъ две момчина,
Пжтъ сторите да поминатъ
Мегю две-те 'убави-те,
Мегю Ката, мегю Мара.

Нещо завалъ не ви чинѣтъ,
Рѣце имъ сѣ во джепови,
Джепови-те полни рамни
Полни рамни сувогрозе.

406.

Съ здружили две момичина,
Две-те, пакъ две-те *)
Кѣде ходатъ две-те ходатъ,
И на еденъ гергеѣ везатъ,

Едно руво две-те праватъ,
Въ еденъ ковчекъ го клаваеъ,
И пакъ две-те си веляетъ:
„Две-те да съ омжжине

*) Съ повторить на 'секои стихъ.